

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de domnul deputat Andrei Gerea din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 358/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea și completarea *Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, în sensul instituirii unor norme prin care angajatorii să beneficieze de facilitățile prevăzute de lege pentru absolvenți și în cazul în care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată studenți. Această măsură va avea ca efect, alături de beneficiile angajatorului, realizarea stagiului de practică pentru studenți în cadrul operatorilor economici, respectiv recunoașterea acestuia ca experiență profesională în domeniu.

Facilitățile avute în vedere constau în *scutirea* angajatorilor pe o perioadă de *12 luni* de plata contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă studenților încadrați, și *primirea* lunar, pe această perioadă, pentru fiecare student, a 1,3 salarii de bază minim brute pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă.

De asemenea, se propune ca angajatorii care încadrează în muncă, în condițiile stabilite de noile prevederi, studenți din rândul persoanelor cu handicap să beneficieze de facilitățile menționate pe o perioadă de *18 luni*.

II. Propuneri și observații

1. În prezent, în temeiul art. 80 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți ai unor instituții de învățământ sunt scutiți, pe o perioadă de 12 luni, de plata contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă absolvenților încadrați și primesc lunar pe această perioadă, pentru fiecare absolvent:

a) 1 salariu de bază minim brut pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții ciclului inferior al liceului sau ai școlilor de arte și meserii;

b) 1,2 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ secundar superior sau învățământ postliceal;

c) 1,5 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ superior.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată absolvenți din rândul persoanelor cu handicap primesc lunar, pentru fiecare absolvent, sumele prevăzute la alin. (1) pe o perioadă de 18 luni.

Măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate, astfel cum se prevede la art. 81 din Legea nr. 76/2002.

Potrivit art. 82 din aceeași lege, prin *absolvent* al unei instituții de învățământ se înțelege persoana care a obținut o diplomă sau un certificat de studii, în condițiile legii, în una dintre instituțiile de învățământ gimnazial, profesional, special, liceal, postliceal sau superior, de stat ori particular, autorizat sau acreditat în condițiile legii.

Conform art. 83 alin. (4) din actul normativ menționat, absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80, o singură dată pentru fiecare formă de învățământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

Astfel cum prevăd dispozițiile art. 52 alin. (4) din *Hotărârea Guvernului nr. 174/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002, aprobate prin, cu modificările și completările ulterioare*, prin formă de învățământ, în sensul art. 83 alin. (4) din lege, se înțelege unul dintre următoarele niveluri din cadrul sistemului național de învățământ reglementat prin Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

a) învățământ secundar inferior, ciclul inferior al liceului sau școala de arte și meserii;

b) învățământ secundar superior sau învățământ postliceal;

c) învățământ superior.

La adoptarea măsurilor prevăzute de textele de lege menționate, *intenția legiuitorului a fost aceea de a stimula încadrarea în muncă a persoanelor ce au dobândit statutul de absolvent al unei instituții de învățământ*, în considerarea pregătirii superioare dobândite în urma absolvirii unei forme de învățământ, ce constituie o categorie de angajare și tratament reticent, în primul rând datorită lipsei de experiență profesională în domeniul absolvit.

Menționăm că, acordarea măsurii prevăzute de art. 80 din Legea nr. 76/2002 nu este afectată de admiterea persoanei având statut de absolvent, într-o formă superioară de învățământ, angajatorul beneficiind în continuare de subvenționarea locului de muncă aferent persoanei respective, în condițiile prevăzute de actul normativ menționat.

Subliniem că, *în privința persoanelor care au statut de student*, cadrul legal instituit în domeniul relațiilor de muncă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, a creat premisele necesare încadrării în muncă a acestora și totodată ale asigurării protecției sănătății fizice și psihice a lor, pe de o parte, precum și a posibilității de a urma cursurile instituțiilor de învățământ, pe de altă parte.

Conform dispozițiilor art. 115 alin. (1) și (2) din legea menționată, angajatorul poate stabili programe individualizate de muncă, care presupun un mod de organizare flexibil a timpului de muncă, cu acordul sau la solicitarea salariatului în cauză, dacă această posibilitate este prevăzută în contractele colective de muncă aplicabile la nivelul angajatului sau, în absența acestora, în regulamentele interne.

Durata zilnică a timpului de muncă este împărțită în două perioade: o perioadă fixă în care personalul se află simultan la locul de muncă și o perioadă variabilă, mobilă, în care salariatul își alege orele de sosire și de plecare, cu respectarea timpului de muncă zilnic, astfel cum se prevede la alin. (3) al aceluiași articol.

Conform art. 103 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, drepturile salariale cuvenite salariatului încadrat cu contract de muncă cu timp parțial se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite pentru programul normal de lucru.

În temeiul art. 104 alin. (1) din același act normativ, angajatorul este obligat ca, în măsura în care este posibil, să ia în considerare cererile salariaților de a se transfera fie de la un loc de muncă cu normă întreagă la unul cu fracțiune de normă, fie de la un loc de muncă cu fracțiune de normă la un loc de muncă cu normă întreagă sau de a-și mări programul de lucru, în cazul în care apare această oportunitate.

Astfel, având în vedere că relațiile de muncă se bazează pe principiul consensualității și al buneii-credințe, consacrat prin dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, în măsura în care prestarea unei activități le-ar putea afecta activitatea universitară, studenții au posibilitatea de a solicita

angajatorilor transferul de la un loc de muncă cu normă întreagă la unul cu fracțiune de normă, precum și de a beneficia de programe individualizate de muncă stabilite de angajatori, care presupun un mod de organizare flexibil a timpului de muncă.

Ținând cont de cele invocate, la elaborarea reglementărilor cuprinse în Legea nr. 76/2002, *legiuitorul a urmărit sprijinirea directă a persoanelor având statutul de student, prin instituirea unor măsuri destinate dezvoltării capacității antreprenoriale a acestora.*

În acest sens, studenții beneficiază de consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri, acordate sub formă de servicii juridice, de marketing, financiare, metode și tehnici eficiente de management și alte servicii de consultanță, precum și de credite cu dobândă avantajoasă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile legii menționate.

Totodată, față de intenția legiuitorului de a stimula încadrarea în muncă a unor categorii defavorizate pe piața muncii, arătăm că, în temeiul art. 80 din Legea nr. 76/2002, *pot beneficia de subvenționarea locurilor de muncă și angajatorii care încadrează în muncă studenții, în considerarea statutului acestora de absolvenți ai unei forme de învățământ.*

2. Referitor la măsurile cuprinse în propunerea legislativă, considerăm că acestea nu ar putea avea efectul stimulativ scontat de inițiator, în situația încadrării studenților, având în vedere necesitatea asigurării de către angajatori a posibilității studenților de a urma cursurile universitare, prin organizarea în mod flexibil a timpului de muncă și ținând seama de faptul că suma lunară prevăzută de art. 80 din Legea nr. 76/2002 se acordă angajatorilor proporțional cu timpul efectiv lucrat în perioada respectivă, astfel cum prevede în mod expres la art. 54 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002.

3. De asemenea, *o serie de reglementări cuprinse în inițiativa legislativă pot aduce atingere prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituția României, republicată*, în virtutea cărora dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

Astfel, în măsura în care studenții doresc să își valorifice cunoștințele dobândite în urma absolvirii studiilor universitare și să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale dobândite, s-ar putea confrunța cu *reticența angajatorilor beneficiari ai măsurii propuse*, care au obligația de a menține raporturile de muncă sau de serviciu ale studenților cel puțin 3 ani de la data încheierii.

4. Învederăm că *adoptarea propunerii legislative poate genera implicații financiare deosebite asupra bugetului asigurărilor pentru șomaj, din bugetul menționat fiind finanțate atât măsurile de protecție socială și de stimulare a ocupării forței de muncă prevăzute de actul normativ menționat, cât și măsurile de protecție socială prevăzute de actele normative cu caracter special ce reglementează concedierile colective efectuate în diverse ramuri ale economiei naționale. Prin urmare, era necesar să se indice sursa de finanțare a măsurilor propuse spre reglementare, astfel încât propunerea legislativă să fie susținută de posibilitatea asigurării resurselor financiare necesare.*

În acest sens evidențiem faptul că, potrivit art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată, *"Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare"*, iar conform dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, *"În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor"*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului